

Kommunista kultúra

A terjesztési osztály működése

A szellemi termékek terjesztési osztályáról már többször volt szó a szellemi termékeknek a frontra és a vidékre való eljuttatásával kapcsolatban. A katonák lényegesen nem kaptak mindenütt újságot és még nagyon sok falu van most is, ahová propaganda-irat még mindig nem került el. A szervezés munkája folyik és újabb az összes érdekelt és hivatalos segítségével egy pár napos belül sikerül elérnünk azt, hogy minden katonai alakulat és minden falu kapjon újságot és propaganda-iratot.

Szükségesen tartom, a terjesztési osztály egész személyzete érdekében is, hogy nagy vonásokban egész rövidesen rámutassak azokra a hibákra, amelyek ennek a szervezethez a kiépítését késleltetik. A szellemi termékek országos tanácsa arra alakult, hogy a propaganda-iratokat előállítsa és terjessze. Az utóbbit a terjesztési osztály kapta feladatul. Miután meggyőződünk arról, hogy a terjesztési osztály megalakulása előtt postán küldött röpiratok, vagy egyáltalán nem érkeztek meg, vagy ha megérkeztek, nem osztották ki, szükségessé vált szervezőknek a kiküldése, akiknek kizárólag a röpiratok kiosztási szervét kellett megszervezniük és külön futárokat küldtünk ki, akik ezeknek elvitték az anyagot. Ekkor még mindig nem tartozott feladatunk közé a hadseregnek az ellátása, mert akkoriban már működött egy Hadsereg-propagandaosztály, amelynek saját röpiratai voltak. Az újságokkal való ellátás annál inkább nem tartozott hozzánk, mert a terjesztési

3071
lési osztály hatásköréből a pártüzemek, tehát a pártlapok (Népszava, Vörös Ujság, Volkstimme) kinyomattak. Minden megbízás nélkül minden felsőbb utasítás nélkül, kizárólag proletárkötelesség-érzetem diktálta, hogy akkor, amikor kiküldött elvtársaim azt jelentették, hogy a katonaságnak nincs újságja, hogy ennek ellátásának megszervezését is bekapcsoljuk a hatáskörünkbe.

Május közepe felé adta ki Böhme elvtárs azt a hadseregparancsot, amelyben elrendelte, hogy minden parancsnokság tartozik állomáshelyének elhagyását és a falura való eljuttatásáról. Voltunk közelebbi és kötelesebbé tette minden hadosztálynak és önálló dandárparancsnokságnak, hogy gondoskodjon a lapoknak a csapattesthez való eljuttatásáról. Voltak olyan alakulatok, akik lényegesen nem jelentkezték, de ezeknek száma egészen jelentéktelen volt. Azoknak, akik jelentkezték, a lapot tábori postán vagy vasúton küldtük. A tábori postával való küldés egyáltalán nem járult hozzá ahhoz, hogy a lapok megérkezését reklámozó jelentések megszűnjenek. A vasúton küldött lapok pedig rendelkezésünkre már az előző állomásokon

elérhetőek voltak. Azok az elvtársak, akik eléget téve Böhme elvtárs parancsának, megrendelték az újságot, azok nem olvasták azt, hanem azok az elvtársak, akik nem rendelték ugyan, de közelebb voltak Budapesthez, azok jutottak Népszavához és Vörös Ujsághoz. Volt olyan eset is, sőt az utóbbi napokban akadunk ilyenre, ahol megérkezett a lap, ellenben a postafüzet megbízott nem gondoskodott annak kiosztásáról, a katonaság pedig szidta a terjesztési osztályt, amely nem küld neki újságot. Voltam az eperjesi tábori postahivatalban, ahol öt napos újság volt felhalmozva és a fronton lévő katonaság napokig nem kapott újságot. Nagyon sok olyan eset volt, amikor a katonai alakulat elhagyta állomáshelyét, a változástól nem tudósított bennünket és mi napokig, sőt hetekig küldtük teljesen hiába az újságokat, abban a hiszemben, hogy az illető katonai alakulat el van látva olvasnivalóval.

A falura sem jutott el mindenhol a propaganda-irat. Ez igaz. A terjesztési osztály nyolc hete működik, ez alatt a nyolc hét alatt gyakorlatban győződött meg arról, hogy a terjesztési osztálynak nemcsak Budapestről kell irányítani a szellemi termékeket, hanem saját magának kell a vonaton elkísérnie, sőt egész külön szervezetet kell felállítani a kiosztás és árusítás céljaira. Nem volt sem a szállításhoz, sem a terjesztéshez olyan szerv, amibe mi bekapcsolódhattunk volna, hanem mindent magunknak teljesen újonnan kellett felépíteni. Azok az intézmények és hatóságok, amelyeknek ebben a munkánkban támogatni kellett volna, nem mondták, hogy nagyon elkényeztetettek volna. A személyzet beállítása szinte leküzdhetetlen akadályokba ütközött. A helyiség megszerzése hetekig tartott. Butorokért, irász-

V. július 11.

talokért, telefonért külön-külön kellett alaposan megszenvedni, miközben már javában küldtük vidékre a propaganda-iratokat.

Fentiekből kitűnik, hogy a terjesztés részére két szervezetet kellett felépíteni és pedig a hadsereg és a civil lakosság ellátására. Meg kellett szervezni a központi irodát, összekellett hordani az anyagot, óriási személyzetet kellett szerezni, amelyből a rosszat ki kellett selejtezni, a jót továbbképezni, mindezt nyolc hét alatt tökéletesen, teljesen magunkra hagyva, lehetetlenség volt kifogástalanul megcsinálni, dacára annak, hogy legjobb tudásunkkal, legnagyobb szorgalmunkkal és legnagyobb odaadással dolgoztunk a szervezet felépítésén. A megyei székhelyeken már mindegyütt működnek a központi elosztószervek, amelyek ellátják a járási székhelyeket és ezek látják el a falvakat. Minden katonai alakulatnál a hét folyamán külön megbízottaink lesznek, akik katonai fegyvertem alatt állva, katonai létszámukra véve állandóan gondoskodnak vöröskatonáinknak újságokkal és egyéb szellemi termékekkel való ellátásáról. Ugyancsak a jövő hét

elején indulnak el a mozgó propaganda-kocsik, amelyek a fővonalakon közlekedő vonatokhoz lesznek csatolva és terjesztési osztályunk személyzete fogja elszállítani ebben a külön kocsikban az összes pártlapokat és propaganda-iratokat is. Meggyőződésem, hogy a felmerült panaszok és hibák a szervezet folytonos tökéletesítésével és a hivatottak támogatásával feltétlenül meg fognak szünni azok a panaszok, amelyeket eddig elég gyakran hallottunk.

Barna Sándor,

a terjesztési osztály vezetője.